

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 406
din 16.06.2008**

Dosar nr.: 46/2008

Petiția nr.: 1606 din data 22.01.2008

Petent: Sindicatul Liber Dunărea Turnu Măgurele

Reclamat: Prefectura Județului Teleorman

Obiect: sesizare privind acordarea sporului de dispozitiv angajaților din administrația publică din Turnu Măgurele

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. Sindicatul Liber Dunărea Turnu Măgurele, cu sediul în Turnu Măgurele, str. Republicii, nr.2, jud. Teleorman

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

1.2.1. Prefectura județului Teleorman, cu sediul în Alexandria, str. Dunării, nr.178

II. Obiectul sesizării

2.1. Aspecte privind drepturile de natură salarială și anume acordarea sporului de dispozitiv angajaților din administrația publică locală

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Sesizarea petenților ne supune atenției unele aspecte privind drepturile de natură salarială și anume acordarea sporului de dispozitiv angajaților din administrația publică locală. Petenții sunt nemulțumiți deoarece în cadrul autorităților administrației publice locale sunt angajați care primesc spor de dispozitiv de 25%, și angajați, ca în cazul petenților, care nu beneficiază de acest spor, și ale căror acțiuni în instanță le-au fost contestate și anulate.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr. 3504 din 29.02.2008 au fost citați petenții, iar prin adresa 3517 din 29.02. 2008 a fost citată prefectura Teleorman.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1.1. Petenții ne supun atenției unele aspecte privind drepturile de natură salarială și anume acordarea sporului de dispozitiv angajaților din administrația publică locală. Petenții sunt nemulțumiți deoarece în cadrul autorităților administrației publice locale sunt angajați care primesc spor de dispozitiv de 25%, și angajați, ca în cazul petenților, care nu beneficiază de acest spor, și ale căror acțiuni în instanță le-au fost contestate și anulate. La acordarea acestui spor au fost avute în vedere prevederile actelor normative ce reglementau acordarea acestui spor, precum și practica judiciară - hotărârile instanțelor judecătorești de diferite grade, definitive și irevocabile. Prin Ordinul 496/2003 se stabilește o indemnizație al cărei cuantum este de 25% din salariul de bază de care trebuie să beneficieze personalul civil din cadrul MAI. Cf. pct.9.2. din Ordinul menționat mai sus, indemnizația de dispozitiv se acordă și personalului civil ce își desfășoară activitatea în domeniul administrației publice. Acest punct nu face referire doar la personalul din MAI, ci precizează clar „în domeniul administrației publice”, aplicabilitatea sa fiind extinsă și personalului din administrația publică în totalitatea sa, în condiția în care prin OUG 63/2003 privind organizarea și funcționarea MAI, s-au comasat MAP și MI, ministerul numindu-se MAI (MIRA în prezent). Petenții susțin că având în vedere situația creată prin admiterea acestor acțiuni constând în câștigarea drepturilor pe calea instanțelor de judecată de către o parte din angajații din autoritățile publice locale față de ceilalți cărora le-au fost respinse astfel de acțiuni sau care nu le-au formulat încă și se consideră ca drepturile câștigate de o parte de angajați trebuiesc extinse și celorlalți funcționari publici și personal contractual din cadrul tuturor autorităților publice locale.

Susținerile reclamațiilor

5.2.1 Reclamatul consideră petiția menționată mai sus neîntemeiată deoarece petentul invocă drept temeii juridic prevederile Legii nr.138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții. Acesta susține că această lege nu poate constitui temeii legal întrucât acest act normativ reglementează salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și nu se poate reține că primăria poate fi considerată o instituție dintre cele la care face referire Legea nr.138/1999.

5.2.2. Reclamatul mai afirmă că instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice centrale, precum și structurile de ordine și siguranță publică

din subordinea Ministerului Administrației și Internelor sunt prevăzute în mod expres de art.11 din OUG nr.63/2003 cu modificările și completările ulterioare, printre care nu se regăsește primăria.

5.2.3. Reclamantul consideră că interpretările diferitelor acte normative menționate de către petent sunt pur subiective și sunt în neconcordanță cu interpretarea sistematică a acestora nereflexând vointa legiuitorului. Primăria Turnu Măgurele afirmă că prin H.C.L. nr.154/24.11.2006 s-a aprobat acordarea indemnizației de dispozitiv în procent de 25% din salariu de bază, începând cu data de 01.11.2006 pentru funcționarii publici și personal contractual din cadrul Aparatului de specialitate al Primarului municipiului Turnu Măgurele și serviciilor publice de interes local aflate sub autoritatea Consiliului Local al municipiului Turnu Măgurele. Temeiul legal al adoptării H.C.L. 154/2006 modificată prin H.C.L. 174/2006 este prevăzut de art 36, alin.2 , lit. „a” din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, republicată, potrivit căruia Consiliu Local are atribuții privind organizarea și funcționarea aparatului de specialitate al primarului, ale instituțiilor și serviciilor publice, serviciilor publice de interes local și ale societăților comerciale și regii autonome de interes local. Primăria municipiului Turnu Măgurele consideră că susținerile Instituției Prefectului Teleorman potrivit căreia ordonatorul principal de credite este cel care are competența exclusivă asupra stabilirii drepturilor de natură salarială este nefundată având în vedere că acest drepturi salariale se suportă din bugetul local, iar competența deliberativă asupra bugetului local o are Consiliul Local și mai ales având în vedere faptul că ordonatorul principal de credite- Primarul municipiului Turnu Măgurele a emis dispoziția nr.1728/24.11.2006 prin care a dispus acordarea sporului de dispozitiv.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, petenții reclamă neacordarea sporului de dispozitiv angajaților din administrația publică locală. Practic, petenții arată că există hotărâri definitive și irevocabile care atestă acordarea dreptului de spor de dispozitiv pentru unii angajați și alte hotărâri care resping acordarea acestui spor. Petenții au susținut în cadrul audierilor faptul că Prefectul a contestat doar Hotărârile de Consiliu Local din localitățile unde sunt primari PSD. Pentru acest considerent, Colegiul director a solicitat Prefecturii o situație a Hotărârilor de Consiliu Local contestate de către Prefectură și emitentul acelor Hotărâri. Prin adresa nr. II/4042/12 mai 2008, Prefectura Teleorman a răspuns solicitării Colegiului, atașând lista solicitată, din care rezultă faptul că au fost atacate Hotărâri de Consiliu Local din localități cu primari PSD; PD; PNL; independenți.

7.1. **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și

obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora

cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

7.6. Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petitei este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentilor, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.7. Raportat la cele de mai sus, Colegiul a reținut faptul că petenții au susținut în cadrul audierilor că Prefectul a contestat doar Hotărârile de Consiliul Local din localitățile unde sunt primari PSD. Ulterior, Colegiul a constatat că au fost atacate Hotărâri de Consiliu Local din localități cu primari PSD; PD; PNL; independenți, astfel încât nu se poate reține criteriul convingerilor politice sau o eventuală excludere de la plata acestui spor pe criterii politice.

7.8. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință.

7.9 Având în vedere motivele expuse mai sus, precum și definiția discriminării astfel cum este reglementată prin articolul 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul Director constată că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive cuprinse în art.2 din O.G. 137/2000 și subsecvent nu poate fi reținută existența unei situații de diferențiere din perspectiva principiului egalității și al nediscriminării, privind tratamentul diferit instituit prin neacordarea sporului de dispozitiv.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentilor în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărării se va transmite Instituției Prefectului Județului Teleorman, cu sediul în Alexandria, str. Dunării, nr. 178

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU - Membru

ISTVAN HALLER – Membru

IONITĂ GHEORGHE - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA -Membru

Data redactării ~~27.12.2008~~

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.